

Anonymizované znenie

Preklad

C-159/21 – 1

Vec C-159/21

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

11. marec 2021

Vnútroštátny súd:

Fővárosi Törvényszék

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

27. január 2021

Žalobca:

GM

Žalovaní:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Alkotmányvédelmi Hivatal

Terrorelhárítási Központ

Fővárosi Törvényszék (Všeobecný súd hlavného mesta, Maďarsko)

[omissis] V konaní vo veci správneho súdnictva týkajúcom sa azylu [omissis], ktorého účastníkmi sú na jednej strane **GM** ([omissis] Budapešť [omissis]), žalobca, [omissis] a na druhej strane **Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság** ([omissis] Národné riaditeľstvo cudzineckej polície, Budapešť, Maďarsko [omissis]), **žalovaný v prvom rade**, [omissis] **Alkotmányvédelmi Hivatal** ([omissis] Úrad na ochranu ústavy, Maďarsko, Budapešť [omissis]), **žalovaný v druhom rade**, [omissis] a **Terrorelhárítási Központ** ([omissis] Ústredie boja proti terorizmu, Maďarsko, Budapešť [omissis]), **žalovaný v tretom rade**, Fővárosi Törvényszék (Všeobecný súd hlavného mesta) vydal toto

rozhodnutie:

Tento súd podáva návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore Európskej únie, ktorým ho žiada o výklad určitých ustanovení smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (ďalej len „smernica o azylových konaniach“) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (ďalej len „smernica o oprávnení“).

Tento súd kladie Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúce prejudiciálne otázky:

1. Majú sa článok 11 ods. 2, článok 12 ods. 1 písm. d), článok 12 ods. 2, článok 23 ods. 1 písm. b) a článok 45 ods. 1 a 3 až 5 smernice o azylových konaniach – so zreteľom na článok 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) – vykladať v tom zmysle, že vyžadujú, aby v prípade, ak sa uplatní výnimka uvedená v článku 23 ods. 1 tejto smernice týkajúca sa dôvodu národnej bezpečnosti, orgán členského štátu, ktorý vydal rozhodnutie týkajúce sa medzinárodnej ochrany o nepriznaní alebo odňatí postavenia založené na dôvode národnej bezpečnosti, a špecializovaný orgán, ktorý konštatoval dôverný charakter, musia dbať na to, aby sa žiadateľovi, utečencovi alebo cudzincovi požívajúcemu doplnkovú ochranu alebo jeho právnenmu zástupcovi v každom prípade zaručilo právo na prístup aspoň k podstate dôverných alebo utajovaných skutočností alebo údajov, o ktoré sa opiera rozhodnutie založené na uvedenom dôvode, a právo použiť uvedené skutočnosti alebo údaje v konaní o tomto rozhodnutí v prípade, ak zodpovedný orgán tvrdí, že uvedené oznámenie by bolo v rozpore s dôvodom národnej bezpečnosti?
2. V prípade kladnej odpovede, čo presne sa má rozumieť pod „podstatou“ dôverných dôvodov, na ktorých je založené také rozhodnutie, pri uplatnení článku

23 ods. 1 písm. b) smernice o azylových konaniach so zreteľom na články 41 a 47 Charty?

3. Majú sa článok 14 ods. 4 písm. a) a článok 17 ods. 1 písm. d) smernice o oprávnení, článok 45 ods. 1 písm. a) a článok 45 ods. 3 a 4 smernice o azylových konaniach a odôvodnenie 49 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej k odňatiu alebo vylúčeniu postavenia utečenca alebo cudzinca požívajúceho doplnkovú ochranu dochádza na základe neodôvodneného rozhodnutia, ktoré je založené výlučne na automatickom odkaze na záväzné a nespochybniteľné stanovisko špecializovaného orgánu, ktoré tiež nie je odôvodnené a konštatuje, že existuje nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť?

4. Majú sa odôvodnenia 20 a 34 a článok 4, článok 10 ods. 2 a článok 10 ods. 3 písm. d) smernice o azylových konaniach a článok 14 [ods.] 4 písm. a) a článok 17 [ods.] 1 písm. d) smernice o oprávnení vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej uvedený špecializovaný orgán vykoná preskúmanie týkajúce sa dôvodu vylúčenia a vydá rozhodnutie o veci samej v konaní, ktoré nie je v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi ustanoveniami smernice o azylových konaniach a smernice o oprávnení?

5. Má sa článok 17 ods. 1 písm. b) smernice o oprávnení vykladať v tom zmysle, že bráni vylúčeniu založenému na okolnosti alebo trestnom čine, ktorý bol známy už pred vydaním konečného rozsudku alebo rozhodnutia o priznaní postavenia utečenca, ale nebol použitý ako dôvod vylúčenia v súvislosti s priznaním postavenia utečenca ani s doplnkovou ochranou?

Odôvodnenie

I. Predmet sporu vo veci samej a relevantné skutkové okolnosti

Žalobca, ktorý je sýrskym štátnym príslušníkom, požiadal o azyl v roku 2005 počas výkonu trestu odňatia slobody uloženého za neoprávnené použitie značného množstva omamných látok podľa právoplatného odsudzujúceho rozsudku z roku 2002. Žalobca získal postavenie „prijatej osoby“,¹ ale stratil uvedené postavenie v roku 2010 z dôvodu jeho prehodnotenia, ktoré bolo potvrdené súdnym rozhodnutím. V roku 2011 žalobca opäť podal žiadosť o priznanie postavenia utečenca, na základe ktorej mu Fővárosi Törvényszék (Všeobecný súd hlavného mesta) rozsudkom z 29. júna 2012 priznal postavenie utečenca „sur place“. Neskôr v roku 2019 sa *ex officio* začalo správne konanie o odňatí postavenia utečenca[, pričom] proti rozhodnutiu vydanému v tomto správnom konaní

¹ Pozn. prekl.: doslovný preklad pojmu „befogadott“, ktorým sa označuje jedno z postavení, ktoré upravuje maďarský zákon o práve na azyl a ktoré majú práve tie osoby, ktorým sa neprizná postavenie utečenca alebo doplnková ochrana, ale na ktoré sa musí uplatniť zásada zákazu vyhostenia alebo vrátenia.

(rozhodnutie [*omissis*] z 15. júla 2019) bola na vnútroštátnom súde podaná žaloba vo veci správneho súdnictva, na základe ktorej bolo žalobcovi odňaté postavenie utečenca, aj keď sa rozhodlo, že je namieste uplatniť zákaz vyhostenia alebo vrátenia. Počas správneho konania žalovaný v treťom rade (Ústredie boja proti terorizmu) a žalovaný v druhom rade v tomto konaní vo veci správneho súdnictva (Úrad na ochranu ústavy) vo svojom stanovisku dospeli k záveru, že pobyt žalobcu na území Maďarska predstavuje nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť. Na základe vyššie uvedeného orgán príslušný v azylových veciach konštatoval, že v prípade žalobcu existuje dôvod na nepriznanie postavenia utečenca a postavenia cudzinca požívajúceho doplnkovú ochranu.

II. Základné prvky tvrdení účastníkov konania

Na začiatku súdneho konania právny zástupca **žalobcu** navrhol, aby vnútroštátny súd podal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdnom dvore Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“)[, pričom] v zásade namietal, že nemá prístup k podstate „dôverných“ údajov, na ktorých bolo založené nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť, a že v prípade, ak by k nim mal prístup, podľa platných právnych predpisov ich tiež nemôže použiť v súdnom konaní. Zdôraznil, že v relevantnom výklade, ktorý podal Súdny dvor, sa tiež uvádza, že orgán príslušný v azylových veciach musí uskutočniť individuálne posúdenie žiadosti a nemôže založiť svoje rozhodnutie len na záveroch stanoviska špecializovaného orgánu (v oblasti národnej bezpečnosti). Žalobca sa navyše domnieval, že maďarské právne predpisy – hoci to právo Únie nedovoľuje – dopĺňajú dôvod vylúčenia, ktorý je v rozpore s právom Únie, k dôvodom vylúčenia, ktoré majú za následok odňatie uvedeného postavenia.

Žalovaní v druhom a treťom rade ako špecializované orgány odkázali na okolnosti zistené v ich konaniach, ktoré sú obsiahnuté v utajovanom spise, a trvali na svojich záveroch týkajúcich sa nebezpečenstva pre národnú bezpečnosť.

Orgán príslušný v azylových veciach, označený ako žalovaný v prvom rade, trval na záveroch, ku ktorým dospeli špecializované orgány, označené ako žalovaný v druhom a žalovaný v treťom rade, podľa ktorých pobyt žalobcu na území Maďarska predstavuje nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť. Vzhľadom na vyššie uvedené sa orgán príslušný v azylových veciach domnieva, že žalobcovi nemožno priznať postavenie utečenca ani postavenie osoby požívajúcej doplnkovú ochranu.

III. Relevantné právne predpisy

Právo Únie

Predpisy Únie týkajúce sa prvej a druhej prejudiciálnej otázky

1. Smernica o azylových konaniach, najmä jej článok 11 ods. 2, článok 12 ods. 1 písm. d), článok 12 ods. 2, článok 23 ods. 1 písm. b) a článok 45 ods. 1 a 3 až 5
2. Charta, najmä jej články 41 a 47

Predpisy Únie týkajúce sa tretej a štvrtej prejudiciálnej otázky

1. Smernica o oprávnení, najmä článok 14 ods. 4 písm. a) a článok 17 ods. 1 písm. d)
2. Smernica o azylových konaniach, najmä jej článok 4, článok 10 ods. 2, článok 10 ods. 3 písm. d), článok 45 ods. 1 písm. a) a článok 45 ods. 3 a 4, ako aj odôvodnenia 20, 34 a 49

Predpisy Únie týkajúce sa piatej prejudiciálnej otázky

Smernica o oprávnení, najmä článok 17 ods. 1 písm. b)

Maďarská právna úprava

Maďarské predpisy týkajúce sa prvej a druhej prejudiciálnej otázky

§ 57 a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (zákon č. LXXX z roku 2007 o práve na azyl, ďalej len „zákon o práve na azyl“)

(1) V konaniach upravených týmto zákonom špecializovaný orgán vydá stanovisko týkajúce sa technických otázok, ktorých posúdenie patrí do jeho pôsobnosti.

...

(3) Orgán príslušný v azylových veciach sa nemôže odkloniť od stanoviska špecializovaného orgánu, ak rozhodnutie o tom, čo je v ňom uvedené, nepatrí do jeho pôsobnosti.

...

§ 3 a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (zákon č. CLV z roku 2009 o ochrane utajovaných skutočností, ďalej len „zákon o ochrane utajovaných skutočností“)

1. Utajované skutočnosti:

a) národné utajované skutočnosti: akékoľvek skutočnosti, ktoré patria do oblasti verejných záujmov, ktoré môžu byť chránené utajením a ktoré obsahujú stupeň utajenia v súlade s formálnymi požiadavkami stanovenými v tomto zákone alebo v právnych predpisoch prijatých na základe neho, v súvislosti s ktorými – bez ohľadu na to, v akej podobe sú vyjadrené – orgán oprávnený rozhodovať o utajení počas postupu utajenia stanovil, že ich rozširovanie, neoprávnené použitie, pozmenenie alebo použitie, poskytnutie neoprávnenej osobe alebo nesprístupnenie oprávnenej osobe počas doby ich platnosti porušuje alebo priamo ohrozuje niektorý z verejných záujmov, ktoré môžu byť chránené utajením (ďalej spoločne len ‚poškodzuje‘), a – s prihliadnutím na ich obsah – obmedzuje ich rozširovanie a dostupnosť v rámci utajenia,

...

[omissis] [definície, ktoré nie sú relevantné pre tento návrh na začatie prejudiciálneho konania]

§ 11 zákona o ochrane utajovaných skutočností

(1) Dotknutá osoba je oprávnená získať prístup k svojim osobným údajom, ktoré predstavujú národné utajované skutočnosti, na základe povolenia na prístup udeleného orgánom oprávneným rozhodovať o utajení bez toho, aby musela podstúpiť previerku personálnej bezpečnosti. Pred získaním prístupu k národným utajovaným skutočnostiam musí dotknutá osoba vyhotoviť písomné vyhlásenie o dôvernosti a dodržať predpisy týkajúce sa ochrany národných utajovaných skutočností.

(2) Na žiadosť dotknutej osoby orgán oprávnený rozhodovať o utajení v lehote 15 dní rozhodne, či udelí povolenie na použitie. Orgán oprávnený rozhodovať o utajení neudelí povolenie na prístup, ak prístup k týmto skutočnostiam poškodzuje verejný záujem, na ktorom je založené utajenie. Orgán oprávnený rozhodovať o utajení musí odôvodniť neudelenie povolenia na prístup.

(3) V prípade neudelenia povolenia na prístup môže dotknutá osoba napadnúť toto rozhodnutie žalobou vo veci správneho súdnictva. Ak súd vyhovie žalobe, orgán oprávnený rozhodovať o utajení je povinný udeliť povolenie na prístup. Súd rozhodne o veci na neverejnom zasadnutí. V tomto konaní môže rozhodovať len sudca, ktorý absolvoval národnú bezpečnostnú previerku podľa zákona o službách národnej bezpečnosti. Žalobca, vedľajší účastník konania na strane žalobcu a jeho právny zástupca nemajú počas konania prístup k utajovaným skutočnostiam. Iní účastníci konania a ich zástupcovia môžu získať prístup k utajovaným skutočnostiam len v prípade, ak absolvovali národnú bezpečnostnú previerku podľa zákona o službách národnej bezpečnosti.

§ 12 zákona o ochrane utajovaných skutočností

(1) Osoba zodpovedná za spracovanie utajovaných skutočností môže odmietnuť dotknutej osobe právo na prístup k jej osobným údajom, ak by bol verejný záujem, na ktorom je utajenie založené, výkonom tohto práva ohrozený.

(2) Ak sa na súde uplatňujú práva dotknutej osoby, na súd, ktorý prejednáva vec, a na prístup k utajovaným skutočnostiam sa primerane uplatní ustanovenie § 11 ods. 3.

§ 13 zákona o ochrane utajovaných skutočností

(1) Utajované skutočnosti môže použiť len osoba, ktorá má na to dôvod založený na výkone štátnej alebo verejnej funkcie a ktorá má – bez toho, aby boli dotknuté výnimky stanovené zákonom –

a) platnú previerku personálnej bezpečnosti zodpovedajúcu stupňu utajenia skutočností, ktoré sa majú použiť,

b) vyhlásenie o dôvernosti a

c) povolenie na použitie.

...

(5) Pokiaľ zákon nestanovuje niečo iné, prináleží súdu, aby uplatnil dispozičné právomoci potrebné na rozhodovanie pridelených vecí podľa poradia pridelenia bez potreby národnej bezpečnostnej preverky, preverky personálnej bezpečnosti, vyhlásenia o dôvernosti alebo povolenia na použitie.

Maďarské predpisy týkajúce sa tretej a štvrtej prejudiciálnej otázky

§ 8 zákona o práve na azyl

(4) Postavenie utečenca nemožno priznať cudzincovi, ktorého pobyt na území Maďarska predstavuje nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť.

§ 15 zákona o práve na azyl

„Doplňková ochrana sa neprizná cudzincovi,

...

b) ktorého pobyt na území Maďarska predstavuje nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť.“

Maďarské predpisy týkajúce sa piatej prejudiciálnej otázky

§ 15 zákona o práve na azyl

„Doplňková ochrana sa neprizná cudzincovi,

...

ab) v prípade ktorého existuje dôvod vylúčenia podľa § 8 ods. 5,

...

§ 8 zákona o práve na azyl

(5) Postavenie utečenca sa neprizná cudzincovi, ktorého súd

a) odsúdil právoplatným rozsudkom na trest odňatia slobody v dĺžke aspoň piatich rokov za spáchanie úmyselného trestného činu,

b) odsúdil právoplatným rozsudkom na trest odňatia slobody za spáchanie trestného činu ako recidivistu, viacnásobného recidivistu alebo násilného viacnásobného recidivistu,

c) odsúdil právoplatným rozsudkom na trest odňatia slobody v dĺžke aspoň troch rokov za spáchanie trestného činu proti životu, telesnej integrite alebo zdraviu, trestného činu ohrozujúceho zdravie, trestného činu proti ľudskej slobode, sexuálneho trestného činu, trestného činu spočívajúceho v narušení verejného poriadku, trestného činu proti verejnej bezpečnosti alebo trestného činu proti verejnej správe.

IV. Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Prvá a druhá prejudiciálna otázka

Podľa relevantnej judikatúry Kúrie (Najvyšší súd, Maďarsko) procesné práva dotknutých osôb sú zaručené samotnou skutočnosťou, že súd, ktorý preskúmava správne rozhodnutie založené na utajovaných skutočnostiach, môže nahliadnuť do listín špecializovaného orgánu, ktoré obsahujú utajované skutočnosti. Preto sa nevyžaduje, aby dotknutá osoba mohla poznať a použiť predmetné skutočnosti alebo aspoň ich podstatu.

Judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa obmedzenia práv v súvislosti s rozhodnutiami založenými na dôverných skutočnostiach sa nachádza najmä v rozhodnutiach vo veciach C-300/11 a C-593/10.

V prípade žalobcu je rozhodnutie orgánu príslušného v azylových veciach o nepriznaní medzinárodnej ochrany založené jedine na tom, že oba špecializované orgány, ktoré sa zúčastnili na konaní (žalovaný v druhom rade a žalovaný v treťom rade) vo svojich stanoviskách konštatovali, že pobyt žalobcu na území Maďarska „predstavuje nebezpečenstvo pre národnú bezpečnosť“. Orgán príslušný v azylových veciach nepoznal dôvody, na ktorých bolo založené stanovisko špecializovaného orgánu, vrátane utajovaných skutočností.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa nemohli vyjadriť k neodôvodnenému stanovisku špecializovaného orgánu, ktoré získal orgán príslušný v azylových veciach v správnom konaní, ani napadnúť jeho dôvodnosť už v správnom konaní. Žalobca má možnosť podať žiadosť o sprístupnenie utajovaných skutočností týkajúcich sa jeho osoby podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností, ale aj v prípade, ak mu budú tieto utajované skutočnosti sprístupnené, tiež nemá možnosť použiť ich v správnom alebo súdnom konaní. [Žalovaní v konaní vo veci samej – Úrad na ochranu ústavy a Ústredie boja proti terorizmu – podľa svojej odpovede na žiadosť o informácie verejného záujmu, ktorú podal Magyar Helsinki Bizottság (Maďarský helsinský výbor), neudelili dotknutým osobám nijaké povolenie na získanie prístupu k utajovaným skutočnostiam, ktoré sa ich týkali, v žiadnej zo žiadostí, ktoré im boli doručené v roku 2019 a v prvom polroku roka 2020].

Neexistencia práva použiť predmetné skutočnosti znamená, že aj keď má žalobca vedomosť o dôverných skutočnostiach, nemá možnosť uviesť tvrdenia týkajúce sa dôvodov, na ktorých je založené rozhodnutie prijaté v azylovom konaní, a teda ani predložiť argumenty na podporu neuplatniteľnosti dôvodu vylúčenia.

Zákon o ochrane utajovaných skutočností nedovoľuje, aby špecializovaný orgán, ktorý rozhoduje o povolení na prístup, čiastočne vyhovel žiadosti o prístup a oznámil podstatu dôvodov, na ktorých je založené stanovisko uvedeného orgánu.

Hoci súd, ktorý skúma zákonnosť rozhodnutia v azylových veciach a stanoviska špecializovaného orgánu, na ktorom je toto rozhodnutie založené (tak ako v tomto prípade vnútroštátny súd), má právo na prístup k dôverným alebo utajovaným skutočnostiam, vôbec nemôže použiť tieto skutočnosti, a to ani v konaní vo veci samej, a súd nemôže v tejto súvislosti vydať nijaké rozhodnutie ani dospieť k nijakému záveru, a to ani v súdnom konaní, ani v rozsudku. Preto v rozsudku súdu nevyhnutne chýbajú skutočnosti a okolnosti, na ktorých má byť založené jeho posúdenie týkajúce sa tejto otázky.

Súd musí preskúmať správne rozhodnutie a v konečnom dôsledku rozhodnúť o uplatniteľnosti dôvodu vylúčenia založeného na dôverných alebo utajovaných skutočnostiach bez toho, aby žalobca alebo jeho zástupca mohli predniesť svoju obhajobu alebo tvrdenia alebo skutočnosti, ktoré môžu vyvrátiť [uplatniteľnosť] uvedeného dôvodu v jeho individuálnom prípade. Súd môže len rozhodnúť – bez toho, aby odôvodnil svoje rozhodnutie –, či utajované skutočnosti, na ktoré sa odvoláva tento orgán, môžu odôvodniť záver, ku ktorému dospel špecializovaný orgán.

Súd nemôže zaručiť, aby sa v každom prípade žalobcovi v spore vo veci samej oznámila podstata dôvodov, na ktorých sú založené stanovisko špecializovaného orgánu a rozhodnutie o veci samej týkajúce sa azylu, ktoré súd preskúmava.

Článok 23 ods. 1 písm. b) smernice o azylových konaniach nebol prebratý do maďarského právneho poriadku, čo má za následok ďalšiu výnimku popri výslovnej výnimke povolenej v tomto článku uvedenej smernice. Táto smernica, článok 72 ZFEÚ, ani žiadne iné ustanovenie práva Únie však nedovoľujú zaviesť takú výnimku.

Preto – ako bolo uvedené vyššie – nie je jasné, či uvádzané maďarské právne predpisy zabezpečujú základné procesné práva žalobcu zaručené v smernici o azylových konaniach a v článku 47 Charty, ako aj právo na účinný prostriedok nápravy.

Už citované ustanovenia smernice o azylových konaniach tiež vyžadujú presný výklad, lebo obmedzenie alebo odmietnutie prístupu k dôverným skutočnostiam, ktoré porušuje procesné práva a právo na účinný prostriedok nápravy, môže viesť v konečnom dôsledku k porušeniu práva na azyl (článok 18 Charty) a iných základných práv, na ktoré sa čiastočne vzťahuje zákaz obmedzenia (články 2, 4, 6 a 19 Charty), v prípade neodôvodneného rozhodnutia týkajúceho sa medzinárodnej ochrany.

Tretia a štvrtá prejudiciálna otázka

Súdny dvor vo veci C-369/17 už rozhodol, že orgán príslušný v azylových veciach musí vydať individualizované rozhodnutie o dôvodoch vylúčenia, pričom musí preskúmať a z vecnej stránky posúdiť každú zo skutkových okolností, ktoré má k dispozícii. Rozsudky vo veciach C-715/17 a C-380/18 tiež obsahujú usmernenia týkajúce sa uvedeného posúdenia.

Podľa maďarskej právnej úpravy špecializovaný orgán musí vydať záväzné a neodôvodnené stanovisko týkajúce sa existencie „nebezpečenstva pre národnú bezpečnosť“, od ktorého sa orgán príslušný v azylových veciach nemôže odkloniť, takže rozhodnutie orgánu príslušného v azylových veciach v tejto súvislosti obsahuje len odkaz na stanovisko špecializovaného orgánu a odkaz na právne predpisy. Dôsledkom maďarskej právnej úpravy teda je, že rozhodnutie o veci samej týkajúce sa medzinárodnej ochrany sa prijme v rozhodnutí orgánu príslušného v azylových veciach – ktorý tiež nepozná odôvodnenie stanoviska špecializovaného orgánu –, v ktorom v konečnom dôsledku nemožno vykonať dôkladné preskúmanie existencie a uplatniteľnosti dôvodu vylúčenia v individuálnom prípade ani vziať do úvahy individuálne okolnosti a posúdiť nevyhnutnosť a primeranosť. Z predmetných smerníc a relevantných rozsudkov Súdneho dvora vyplýva, že dokonca aj v prípade účasti špecializovaného orgánu (v oblasti národnej bezpečnosti) zodpovedný orgán nemôže prijať rozhodnutie o veci samej týkajúce sa žiadosti o azyl (teda rozhodnúť o priznaní alebo odňatí postavenia utečenca alebo cudzinca požívajúceho doplnkovú ochranu), ktoré je založené výlučne a automaticky na rozhodnutí iného orgánu – ktorý má právomoc rozhodovať o čiastkovej špecializovanej otázke –, bez toho, aby sám vykonal posúdenie vyžadované podľa článku 4 smernice o oprávnení.

Preto je dôsledkom maďarskej právnej úpravy, že vecné preskúmanie týkajúce sa medzinárodnej ochrany nevykonáva a príslušné rozhodnutie v konečnom dôsledku neprijíma orgán príslušný v azylových veciach, ale toto preskúmanie vykonávajú a toto rozhodnutie prijímajú dva špecializované orgány, ktoré nespĺňajú požiadavky ani nie sú podľa smernice o azylových konaniach oprávnené vykonávať toto preskúmanie a prijať toto rozhodnutie a ktoré neuskutočňujú svoje konania v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi ustanoveniami relevantných smerníc. Toto odňatie právomoci, ktoré sa javí byť v rozpore s právom Únie, môže viesť k narušeniu procesných záruk stanovených v práve Únie.

V prípade doplnkovej ochrany, hoci článok 17 ods. 1 písm. b) smernice o oprávnení je kogentným ustanovením, jeho uplatnenie si tiež vyžaduje individuálne posúdenie, dôkladné preskúmanie a zváženie zo strany orgánu príslušného v azylových veciach. Na jednej strane sa v tomto ustanovení uvádza, že konštatovanie týkajúce sa splnenia podmienky súvisiacej s nebezpečenstvom pre bezpečnosť, ktorá je uvedená v spomenutom dôvode vylúčenia, sa musí opierať o „vážne dôvody“. Na druhej strane článok 19 ods. 4 výslovne stanovuje, že členský štát preukáže na individuálnom základe, že dotknutá osoba nie je oprávnená (alebo prestala byť oprávnená) na doplnkovú ochranu v súlade s článkom 19 ods. 3 (teda na základe tvrdenia týkajúceho sa nebezpečenstva pre bezpečnosť).

O piatej prejudiciálnej otázke

Orgán príslušný v azylových veciach rozhodol – pričom sa opierať o dôvod vylúčenia stanovený v § 15 písm. ab) zákona o práve na azyl –, že žalobcovi nemožno priznať postavenie cudzinca požívajúceho doplnkovú ochranu. Na tento účel sa opierať o odsudzujúci rozsudok voči žalobcovi vydaný 6. júna 2002, ktorý nadobudol právoplatnosť pred 18 rokmi, pre trestný čin, ktorý je podľa jeho názoru „závažný“.

Žalobca vykonal trest odňatia slobody uložený uvedeným rozsudkom v roku 2004, pred 16 rokmi, a tento trestný čin už bol známy, keď bolo žalobcovi priznané postavenie utečenca, ktoré bolo napriek tomu priznané, a orgán ani súd, ktorý rozhodoval o priznaní postavenia utečenca, neuplatnili v súvislosti s týmto trestným činom dôvod vylúčenia.

Záverečná časť

[omissis] [procesné úvahy týkajúce sa vnútroštátneho práva]

V Budapešti 27. januára 2021

[omissis] [podpisy]